

2009. március 24-én az örök hazába költözött **Dénes Klára**, a Bokor Közösség „barátságos, csendes, derűs, racionálisan gondolkodó, higgadt emberségű” tagja. Az általa vezetett közösség tagjainak „búcsúbeszédével” és egy 1997-ben vele készült interjúval búcsúzunk tőle.

Búcsú Dénes Kláritól

Kedves Klári!

Ha Te írnád saját búcsúbeszédedet, mit mondanál nekünk? (Az egyik Általad szervezett lelkigyakorlaton ugyanis ezt a feladatot kaptuk a Bokor Közösségből hívott Molnárné Beától, még 1995-ben.) A mi búcsúbeszédünk arról szól, hogy milyenek ismertünk meg Téged, s mit tanultunk Tőled.

– Békéscsabán az 1970-es évek közepén alakult ifjúsági énekkarban jelentél meg mint kórustag. Egymáshoz tartozásunkat erősítették még az éneklés melletti ünnepi, névnapos együttlétek is.

– 1979-től szólítottál meg közülünk néhány 20-as éveiben járó embert, hogy „lenne-e kedvünk kis csoportban, otthon olvasni a Bibliát”. Abban az időben már néhányunk szüleivel is tartottad a kapcsolatot; ezek derűs, gyümölcsöző lelki együttlétek lehettek.

– 1981-ben az ifjúsági énekkarból kamasz lányokat is megszólítottál, hogy „lenne-e kedvük beszélgetni”. A mai napig emlékezetesek maradtak azok a vasárnap délutánok, amelyeken „kamaszkori válságaink, önmagunk, útkereséseink a Jóisten felé” volt a téma.

– 1982-ben Aszódra, 1983-ban Budapestre kerültél, s közben folyamatosan tartottad velünk a kapcsolatot.

– 1988-ban kötötted életedet Barabás Gyurihoz, akivel együtt vállaltátok a lejtöveket Békéscsabára.

– Voltak fájdalmas kudarcélményeid is. A három egybeszeretett közösségből egy lett: egy megszűnt, a másik kettő pedig egybeolvadt.

– Amikor lazult a csoportfegyelem, Gyurival levélben alaposan helyretettek bennünket. Figyelmeztettetek arra, hogy jobban figyeljünk egymásra a „köztes” összejöveteleken, amikor nem tudtok lejönni, mindig készüljünk előre meghatározott szellemi tartalommal, s ne feledkezzünk el önmagunk továbbképzéséről se.

– 1993-99-ig a lelkigyakorlatok éveit voltak Békéscsaba-Fényesen az Alt családnál. Először Te tartottál lelkigyakorlatot Gyurival, később meghívtátok a Bokor Közösségből Molnár Gyuszt, Molnárné Beát, Király Nácit is. Még Sófalvi Marci bácsi és Bulányi Gyurka bácsi is eljutott hozzánk egy látogatás erejéig. Sófalvi Marci bácsiról tudjuk, hogy ő biztított Téged – egy kérdésed kapcsán –: a II. Vatikáni Zsinat szellemében el-

gondolt „kisközösségek” úgy fognak általad létrejönni, ha nem vársz senkire, hanem összegyűjtöd az embereket, és tanítod is őket. Teológiai felkészültségeddel meg is alapoztad ezt. Bulányi Gyurka bácsi volt az „emberhalászat” és a tanítás „hogyan”-jának továbbgondolója.

Mit tanultunk Tőled?

– Barátságos, csendes, derűs, racionálisan gondolkodó, higgadt emberiséget. Elvártad tőlünk a találkozásokra érkezés pontosságát, egymás számontartását, a szellemi nyitottságot az új, de a régi tanítás lényegét szem előtt nem tévesztő gondolatok iránt. Az evangéliumokat Veled együtt elemézve gondoltuk végig: „Mit mondott Jézus akkor, hogyan kell értelmeznünk ezt ma, és mit kell tennünk most?” Segített ebben a Gyurka bácsi által írt Merre menjek?, a „KIO” és más irodalom is.

– Bátorságot tanultunk Tőled, hogy igenis képesek vagyunk megérteni egy olyan irodalmat, amelyről eddig csak a szószékről, a prédikációkban hallottunk tanítást. És lehet kérdezni, sőt kell is, hogy jobban megvilágosodjon előttünk saját felelősségünk!

– Feladatunk, hogy ezt a tudást továbbadjuk, s ha igény van rá, szorgalmi feladatot is vállaljunk a közösség érdekében, mindenki abban, amiben indíttatást érez erre. Magyarorságot is fontos ápolnunk!

Köszönjük, hogy együtt lehettünk Veled, hogy megosztottad velünk idődet, tudásodat! Eltávozásod mindannyiunknak veszteség. Hisszük, hogy az Úr közelségében már jó helyen vagy, és reméljük, onnan súgysz nekünk továbbra is! Nem feledjük kedvenc énekedet: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak: örökké az enyém vagy!”

**Viharsarki KIO Közösség,
Békéscsaba**

